

Roční prohlídka očima pediatra

Dá se říci, že každé dítě do jednoho roku věku vidí dětský lékař alespoň devětkrát, ale spíše vícekrát. Intenzivní sledování je završeno jedním rokem dítěte.

V našem systému zdravotní péče se sledují všechny děti od narození. Již od porodu se sledují jak po stránce tělesné, tak i po stránce psychického rozvoje. K tomu slouží systém tzv. preventivních prohlídek, kterých je nejvíce u dětí do jednoho roku.

Dá se říci, že každé dítě do jednoho roku věku vidí dětský lékař alespoň devětkrát, ale spíše vícekrát. Intenzivní sledování je završeno jedním rokem dítěte. Po jednom roce se zvou děti na očkování a další preventivní prohlídky (vždy po dvou letech). Při každé systematické prohlídce je nutné vždy dítě prohlédnout a také pohovořit s rodiči. Většinou s dítětem přichází matka, ale není již vzácné, že se dostaví otec nebo oba rodiče.

V roce dítěte se kojenec mění v batole a ovládá již spoustu dovedností. Některé děti již umějí samy chodit, některé teprve začínají. Většina dětí již žvatlá, umí asi tak kolem 10 jednoduchých slov, ale většině sdělení již rozumí. Mnoho rodičů se trápí, když dítě v roce nechodí, nebo se jim zdá, že málo mluví. U každého dítěte nastupuje rozvoj individuálních dovedností jindy. Vždy je nutné posuzovat dítě jako celek. Také je důležité zeptat se rodičů, jací byli oni v dětství – mnohdy mohou být děti v různých projevech pozadu či dopředu na základě vrozené genetické výbavy.

Ve své praxi jsem zažila děti, které chodily v půl roce svého života, v roce mluvily ve větách, ale také takové, které začaly chodit až v roce a půl a dokonce jedince, který začal komunikovat až ve třech letech! Přesto tyto děti byly po všech stránkách v pořádku – a na základě informací od rodičů jsem si potvrdila, že obdobné projevy se již v rodině vyskytly.

Také je dobré vyzpovídat rodiče, zda nemají ve své fyziognomii nějaké nápadné projevy, které by mohly být mylně pokládány za vybočující z normy. Vzpomínám si na dítě, u kterého se většině lékařů zdálo, že jako kojenec má velmi malou hlavičku a že je nutné je důkladně vyšetřovat. Jen díky tomu, že jsem znala jeho otce, velmi inteligentního, vzdělaného člověka, jsem věděla, že dítě je jeho věrnou kopií a tvar malé lebky zdědilo po něm.

Při systematickém sledování je samozřejmě na místě dítě, u kterého se zdá, že neovládá většinu dovedností příslušných ke svému věku, poslat na odborné vyšetření. Již v útlém kojeneckém věku se děti posílají na rehabilitaci, aby pomocí cvičení dohnaly nedostatky ve svých motorických projevech – aby se otáčely a seděly tehdy, kdy by zhruba měly apod.

Rok dítěte je zlomový věk, s rozvojem chůze a řeči se začíná formovat osobnost dítěte, většina dětí již částečně spolupracuje a rozhodně patří tento věk mezi nejkrásnější jak pro rodiče, tak i pro lékaře, který dítě sleduje.

Zdroj: www.rodina.cz

